വെളിച്ചം
സൗദി ഓൺലൈൻ
ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

നാലാം ഘട്ടം

ക്യാമ്പയിൻ 12

സൂറത്തു ശുഅറാഉ്

ആയത്ത് 200 മുതൽ 227 വരെ

2022 നവംബർ 20 ഞായർ മുതൽ ഡിസംബർ 03 ശനി വരെ

GET IT ON Google Play

Velicham Online

velichamonline.islahiweb.org
velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്‌ലാഹി സെന്റർ

Saudi Indian Islahi Center

facebook.com/velichamsaudionline youtube.com/velichamsaudionline

كَذَٰلِكَ سَلَكۡنَٰهُ فِي قُلُوبِ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ٢٠٠

《200》 അപ്രകാരം (ആ) കുറ്റവാളികളുടെ ഹൃദയങ്ങളില്‍ നാം അത് [ആ അവിശ്വാസ നയം] കടത്തിയിരിക്കുകയാണ്.

لَا يُؤۡمِنُونَ بِهِۦ حَتَّىٰ يَرَوُاْ ٱلۡعَذَابَ ٱلۡأَلِيمَ ٢٠١

《201》 വേദനയേറിയ ശിക്ഷ കാണുന്നത് വരേക്കും അവര്‍ അതില്‍ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

فَيَأۡتِيَهُم بَغۡتَةً وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾

《202》 -അങ്ങനെ, അവർക്കറിയാത്ത നിലയിൽ പെട്ടെന്ന് അതവർക്ക് വന്നെത്തുകയും (ചെയ്യുന്നതുവരെ);-

فَيَقُولُواْ هَلۡ نَحۡنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

《203》 അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞേക്കും: 'ഞങ്ങൾ താമസം നൽകപ്പെടുന്നവരാണോ [ഞങ്ങൾക്ക് വല്ല ഒഴിവും ലഭിക്കുമോ]?!'

أَفَبِعَذَابِنَا يَسۡتَعۡجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾

《204》 എന്നാൽ, നമ്മുടെ ശിക്ഷയെപ്പറ്റിയാണോ അവർ ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?!

أَفَرَءَيۡتَ إِن مَّتَّعۡنَٰهُمۡ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾

《205》 എനി- നീ കണ്ടുവോ? (ആലോചിച്ചുനോക്കൂ!)- കുറേ കൊല്ലങ്ങളോളം നാം അവർക്ക് സുഖഭോഗം നൽകുന്നതായാൽ,-

ثُمَّ جَآءَهُم مَّا كَانُواْ يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

《206》 പിന്നീട്, താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടുവരുന്നത് [ശിക്ഷ] അവർക്ക് വരികയും ചെയ്താൽ,-

مَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٧﴾

《207》 അവർക്ക് സുഖഭോഗം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നത് അവരെ സംബന്ധിച്ച് എന്താണ് ഫലം ചെയ്യുക?! (ഒന്നും തന്നെയില്ല)

وَمَآ أَهۡلَكۡنَا مِن قَرۡيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾

《208》 ഏതൊരു രാജ്യവും തന്നെ, അതിന് [ആ രാജ്യക്കാർക്ക്] മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നവർ ഉണ്ടായിരിക്കാതെ നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

ذِكۡرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٢٠٩﴾

《209》 -ഉൽബോധനമെന്ന നിലക്ക്, (നശിപ്പിച്ചതിൽ) നാം അക്രമം ചെയ്തവരായിട്ടുമില്ല.

《200》 كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം سَلَكۡنَٰهُ അതിനെ നാം കടത്തി, പ്രവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു فِي قُلُوبِ ഹൃദയങ്ങളിൽ ٱلۡمُجۡرِمِينَ കുറ്റവാളികളുടെ, പാപികളുടെ 《201》 لَا يُؤۡمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല بِهِۦ അതിൽ حَتَّىٰ يَرَوُاْ അവർ കാണുന്നത് വരെ ٱلۡعَذَابَ ശിക്ഷയെ ٱلۡأَلِيمَ വേദനയേറിയ 《202》 فَيَأۡتِيَهُم അങ്ങനെ അതവർക്ക് വന്നെത്തുകയും بَغۡتَةً പെട്ടെന്ന് وَهُمۡ

അവരായിരിക്കെ لَا يَشْعُرُونَ അറിയുന്നില്ല, ബോധമില്ലാത്ത(വർ) ﴾203﴿ فَيَقُولُوا അപ്പോൾ
അവർ പറയും هَلْ نَحْنُ നാമാണോ مُنظَرُونَ താമസം ചെയ്യപ്പെടുന്നവർ, ഒഴിവ് നൽകപ്പെ
ടുന്നവർ ﴾204﴿ أَفَبِعَذَابِنَا എന്നാൽ നമ്മുടെ ശിക്ഷയെപ്പറ്റിയോ يَسْتَعْجِلُونَ അവർ ധൃതി
കൂട്ടുന്നു ﴾205﴿ أَفَرَأَيْتَ എനി നീ കണ്ടുവോ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ നാം അവർക്ക് സുഖഭോഗം
നൽകിയാൽ, സൗഖ്യം കൊടുത്താൽ سِنِينَ കുറെ കൊല്ലങ്ങൾ ﴾206﴿ ثُمَّ جَاءَهُم പിന്നെ അവർക്ക്
വരുകയും (ചെയ്താൽ) مَا യാതൊന്ന് كَانُوا അവരായിരുന്നു يُوعَدُونَ താക്കീത് നൽക
പ്പെടും ﴾207﴿ مَا أَغْنَىٰ ഉപകാരം (ഫലം) ചെയ്കയില്ല, എന്തുഫലം ചെയ്യുന്നതാണ്
عَنْهُم അവർക്ക്, അവരെ സംബന്ധിച്ച് مَّا كَانُوا يُمَتَّعُونَ അവർക്ക് സൗഖ്യം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നത്
﴾208﴿ وَمَا أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല مِن قَرْيَةٍ ഏതൊരു രാജ്യവും إِلَّا لَهَا അതിനി
ല്ലാതെ مُنذِرُونَ മുന്നറിയിപ്പുകാർ, താക്കീതുകാർ ﴾209﴿ ذِكْرَىٰ ഉൽബോധനമായിട്ട്, ഉപ
ദേശമായി وَمَا كُنَّا നാമായിട്ടുമില്ല ظَالِمِينَ അക്രമം ചെയ്യുന്നവർ

ഏത് ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള നിഷേധമാണവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നു കൂടിയിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുന്നത് വരെ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല. ശിക്ഷ വരുന്നതാകട്ടെ, വളരെ പെട്ടെന്നും, അവർ ഒട്ടും അറിയാത്ത വിധത്തിലുമായിരിക്കും. അത് വന്നെത്തുമ്പോൾ അവർ ഖേദിക്കും. അല്പസമയത്തേക്കെങ്കിലും അതിൽ നിന്നൊരു ഒഴിവ് കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അവർ കൊതിച്ചുപോകും. പക്ഷേ, 'എപ്പോഴാണ് ആ ശിക്ഷ വരുക? (مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ) നീ പറയുന്ന ശിക്ഷ ഇങ്ങോട്ട് കൊണ്ടുവാ!' (فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا) എന്നൊക്കെ അവർ ബദ്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ശിക്ഷ പെട്ടെന്ന് സംഭവിച്ചില്ലെന്ന് വന്നാൽ അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് വല്ല ഒഴിവും ലഭിക്കുവാനുണ്ടോ? ഇല്ല. കുറെ നീണ്ടകാലത്തോളം അവർക്ക് ജീവിതം നയിക്കുവാൻ സാധിച്ചാൽതന്നെയും പിന്നീടവർക്ക് അതനുഭവപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ ആ സുഖജീവിതം കൊണ്ട് ഒരു ഫലവും അവർക്കുണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല.

ഇവരെപ്പോലുള്ള ധിക്കാരികളായ പല സമുദായങ്ങളും ഇതിനുമുമ്പ് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർക്കെല്ലാം തന്നെ പ്രവാചകൻമാർ ഉപദേശവും താക്കീതും ചെയ്യാനില്ലാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവരെ നിഷേധിക്കുകയും, ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തതാണ് നാശത്തിന് കാരണം. അല്ലാതെ, അല്ലാഹു അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുകയല്ല. അത്പോലെ ഇവരെയും അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം അതൊരിക്കലും അനീതിയായിരിക്കയില്ല.

وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ ٱلشَّيَٰطِينُ ﴿٢١٠﴾

﴾210﴿ ഇതുംകൊണ്ട് [ക്വുർആനുമായി] പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങുകയുണ്ടായിട്ടില്ല;

وَمَا يَنۢبَغِى لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾

﴾211﴿ അവർക്കത് യോജിക്കയുമില്ല; അവർക്ക് (അതിന്) സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല.

إِنَّهُمْ عَنِ ٱلسَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ﴿٢١٢﴾

﴾212﴿ നിശ്ചയമായും, അവര്‍ (അത്) കേള്‍ക്കുന്നതില്‍ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാകുന്നു.

﴾210﴿ وَمَاتَنَزَّلَتْ ഇറങ്ങിയിട്ടില്ല بِهِ അതുംകൊണ്ട് الشَّيَاطِينُ പിശാചുക്കള്‍ ﴾211﴿ وَمَايَنۢبَغِي അത് യോജിക്കുകയുമില്ല لَهُمْ അവര്‍ക്ക് وَمَايَسْتَطِيعُونَ അവര്‍ക്ക് സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല ﴾212﴿ إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവര്‍ عَنِ السَّمْعِ കേള്‍ക്കുന്നതില്‍നിന്ന്, കേള്‍ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് لَمَعْزُولُونَ നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാണ്, വേറിട്ടു നിറുത്തപ്പെട്ടവരാണ്

ഖുര്‍ആനെപ്പറ്റി അവിശ്വാസികള്‍ പുറപ്പെടുവിച്ച പല ആരോപണങ്ങളില്‍ ഒന്നാണ് അത് പിശാചില്‍നിന്ന് ലഭിച്ചതാണെന്നുള്ള വാദവും. അതിന് ഖണ്ഡനമാണിത്. പിശാച് ഖുര്‍ആന്‍ കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല എന്നുള്ളതിന് മൂന്ന് തെളിവുകള്‍ അല്ലാഹു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു:-

1. അതവര്‍ക്ക് യോജിച്ചതല്ല (وَمَا يَنۢبَغِي لَهُمْ) എന്നാകുന്നു. പിശാചിന്റെ പ്രകൃതിയും, അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യവും ഒന്നുംതന്നെ ഖുര്‍ആനുമായി തീരെ പൊരുത്തപ്പെടാത്തതാകുന്നു. ഏറ്റവും ദുഷിച്ച പ്രകൃതി; തിന്മയും നാശവും വരുത്തണമെന്ന ഉദ്ദേശം, മനുഷ്യനെ വഴിപിഴപ്പിക്കണമെന്ന ലക്ഷ്യം ഇതൊക്കെയാണ് പിശാചിനുള്ളത്. ഖുര്‍ആനാകട്ടെ, സന്മാര്‍ഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതും, ദുര്‍മാര്‍ഗത്തില്‍നിന്ന് തടയുന്നതും, മനസ്സിനും, ആത്മാവിനും പ്രകാശം നല്‍കുന്നതുമാകുന്നു. ഈ പരസ്പരവൈരുദ്ധ്യങ്ങള്‍ തമ്മിലെങ്ങനെ യോജിക്കും?!

2. എനി, പിശാച് ഖുര്‍ആനുമായി വരുന്നതില്‍ മേല്‍പറഞ്ഞ പൊരുത്തക്കേടൊന്നും ഇല്ലെന്ന് സങ്കല്‍പിക്കുക: എന്നാലും അവര്‍ക്കതിന് സാധ്യമല്ല. (وَمَايَسْتَطِيعُونَ) ഖുര്‍ആന്റെ മഹത്വം താങ്ങുവാന്‍ അവര്‍ക്ക് കെല്‍പില്ല. ഈ ഖുര്‍ആനിനെ നാം ഒരു പര്‍വ്വതത്തിന്റെ മേല്‍ ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കില്‍, അത് പേടിക്കുന്നതായും, പൊട്ടിപ്പൊളിയുന്നതായും നീ കാണുമായിരുന്നു!' (لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ الخ) എന്നാണ് അല്ലാഹു സൂ: അല്‍ഹശ്റില്‍- ഉപമാരൂപത്തില്‍- ഖുര്‍ആന്റെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, മലക്കിന്നല്ലാതെ- പിശാചിന്- അത് അല്ലാഹുവില്‍നിന്ന് ഏറ്റുവാങ്ങി പ്രവാചകന്‍മാര്‍ക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക സാധ്യമല്ല. വഹ്‌യ് സ്വീകരിക്കുമ്പോള്‍, നബി തിരുമേനി ﷺ -വളരെ തണുപ്പുള്ള അവസരത്തില്‍പ്പോലും- വിയര്‍ത്തൊലിക്കുമാറ് പ്രയാസമേറിയതാണ് അത്.

3. എനിയൊരു മാര്‍ഗമുള്ളത് മലക്കുകളില്‍ നിന്ന് കേള്‍ക്കുകയും, എന്നിട്ടത് ഭൂമിയില്‍ വന്ന് ഓതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാകുന്നു. ഇതിനും നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, പിശാചുക്കള്‍ മുമ്പ് ആകാശം വരെ കേറിപ്പോകുകയും, മലക്കുകളില്‍നിന്ന് ചില വാര്‍ത്തകള്‍ കേള്‍ക്കുവാന്‍ അവര്‍ക്ക് സാധ്യമാവുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാല്‍, ഇപ്പോള്‍- നബി ﷺ ക്ക് വഹ്‌യ് വരുവാന്‍ ആരംഭിച്ചത് മുതല്‍ക്ക് -പിശാചുക്കളുടെ ആകാശത്തേക്കുള്ള കയറ്റവും, മലക്കുകളില്‍നിന്ന് കേള്‍ക്കുവാനുള്ള സാധ്യതയും തീരെ തടസ്സം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. (إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ) നബി ﷺ യില്‍ നിന്നും ഖുര്‍ആന്‍ പാരായണം കേട്ട ഒരു സംഘം ജിന്നുകള്‍ ചെയ്ത ഒരു നീണ്ട പ്രസ്താവന സൂറത്തുല്‍ ജിന്നില്‍ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതില്‍ ജിന്നുകള്‍ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി കാണാം:-

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ○ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ

فَمَن يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا – الجن : 8،9

(ഞങ്ങൾ ആകാശത്തെ സ്പർശിച്ചുനോക്കി. അപ്പോൾ അത് ശക്തിമത്തായ പാറാവുകാരാലും, തീജ്വാലകളാലും നിറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അതിൽ പല ഇരിപ്പിടങ്ങളിലും കേൾക്കുവാനായി ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ, ആരെങ്കിലും കേൾക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായാൽ, അവനെ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തീജ്വാലയെ അവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്.) കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്ത്- സ്വാഫ്ഫാത്തിൽ വെച്ച് കാണാം. إِنْ شَاءَ الله സൂ: ഹിജ്റിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും ശ്രദ്ധിക്കുക.

ക്വുർആൻ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുതന്നെയുള്ളതാണെന്നും, അതിൽ പിശാചിന്റെയോ മറ്റോ കൈകടത്തൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും സ്ഥാപിക്കുകയും, അത് വഴി നബിﷺയുടെ പ്രവാചകത്വത്തിന് സത്യസാക്ഷ്യം നൽകുകയും ചെയ്തശേഷം, തിരുമേനിയോട് തൗഹീദിൽനിന്ന് ഒട്ടും വ്യതിചലിക്കാതെ ഉറച്ചുനിൽക്കുവാനും, സ്വന്തം കുടുംബത്തിന് പ്രത്യേകം താക്കീത് ചെയ്യാനും മറ്റും ഉപദേശിക്കുന്നു:-

فَلَا تَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَـٰهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ مِنَ ٱلْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٣﴾

﴾213﴿ ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിനോട് കൂടി വേറെ ഒരു ആരാധ്യനെയും നീ വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കരുത്; എന്നാൽ നീ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരും.

وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ ٱلْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾

﴾214﴿ നിന്റെ അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾക്ക് (ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച്) മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യണം.

وَٱخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾

﴾215﴿ സത്യവിശ്വാസികളായി നിന്നെ പിന്തുടർന്നിട്ടുള്ളവർക്ക് നിന്റെ പാർശ്വം താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക [അവരുമായി സൗമ്യത്തിൽ പെരുമാറുക.]

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّى بَرِىٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾

﴾216﴿ എന്നാൽ, അവർ നിന്നോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ നീ പറഞ്ഞേക്കുക: 'നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിരുത്തരവാദിയാണ്' എന്ന്.

وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱلْعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾	﴿217﴾ പ്രതാപശാലിയും കരുണാനിധിയുമായുള്ളവന്റെ മേൽ (എല്ലാ കാര്യങ്ങളും) ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക

﴿213﴾ فَلَاتَدْعُ ആകയാൽ നീ വിളിക്കരുത്, പ്രാർത്ഥിക്കരുത് مَعَ اللَّهِ അല്ലാഹുവോടു
കൂടി إِلَٰهًا آخَرَ വേറെ ഇലാഹിനെ, ആരാധ്യനെ فَتَكُونَ അപ്പോൾ നീ ആയിത്തീരും, ആകും
مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരിൽ (പെട്ടവൻ) ﴿214﴾ وَأَنذِرْ നീ മുന്നറിയിപ്പ് (താക്കീത്)
നൽകുകയും ചെയ്യുക عَشِيرَتَكَ നിന്റെ കുടുംബത്തിന്, ബന്ധുക്കളെ الْأَقْرَبِينَ അടുത്തവ
രായ ﴿215﴾ وَاخْفِضْ താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുക جَنَاحَكَ നിന്റെ പാർശ്വത്തെ, പക്ഷത്തെ,
ഭാഗത്തെ لِمَنِ اتَّبَعَكَ നിന്നെ പിൻതുടർന്നവർക്ക് مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന്,
വിശ്വാസികളായ ﴿216﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ എന്നാലവർ നിന്നോട് അനുസരണക്കേട് കാട്ടിയാൽ,
എതിര് പ്രവർത്തിച്ചാൽ فَقُلْ അപ്പോൾ നീ പറയുക إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ بَرِيءٌ നിരുത്ത
വാദിയാണ്, ഒഴിവായവനാണ് مِمَّا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ﴿217﴾
وَتَوَكَّلْ നീ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക, അർപ്പിക്കുക عَلَى الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയുടെമേൽ
الرَّحِيمِ കരുണാനിധിയായ

'നിന്റെ അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക' എന്ന വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ ക്വുറൈശി ഗോത്രങ്ങളെ വിളിച്ചുവരുത്തി അവരോട് പൊതുവായും, പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായും ഇങ്ങനെ അറിയിച്ചതായി അബൂഹുറയ്‌റഃ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

'ക്വുറൈശികളുടെ സമൂഹമേ! നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ നരകത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുവിൻ. നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഉപദ്രവമാകട്ടെ, ഉപകാരമാകട്ടെ ചെയ്യാൻ നിശ്ചയമായും എനിക്ക് കഴിയുന്നതല്ല'. (انقذوا انفسكم من النار فانى لا املك لكم ضرا ولا نفعا) 'ലുഅയ്യിന്റെ -മകനായ കഅ്ബി (كَعب)ന്റെ സന്തതികളേ! നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ നരകത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുവിൻ! നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഉപദ്രവമാകട്ടെ, ഉപകാരമാകട്ടെ ചെയ്യാൻ നിശ്ചയമായും എനിക്ക് കഴിയുകയില്ല'. ഇങ്ങനെ, ക്വുസയ്യ് (قصى) ഗോത്രക്കാരെയും, അബ്ദുമനാഫ് ഗോത്രക്കാരെയും, അബ്ദുൽ മുത്ത്വലിബ് ഗോത്രക്കാരെയും വിളിച്ചു ഇതുപോലെ പറഞ്ഞു, പിന്നീട് സ്വന്തം മകൾ ഫാത്വിമ (റ)യെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: 'മുഹമ്മദിന്റെ മകൾ ഫാത്വിമാ! നീ നിന്റെ ദേഹത്തെ നരകത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുക! നിനക്ക് യാതൊരു ഉപദ്രവമോ ഉപകാരമോ ചെയ്യാൻ എനിക്ക് കഴിയുന്നതല്ല. അറിഞ്ഞേക്കൂ: നിങ്ങൾക്ക് (എന്നോട്) നിശ്ചയമായും രക്തബന്ധമുണ്ട്. അത് ഞാൻ നനക്കേണ്ടപ്രകാരം നനച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ്. അതായത്: ഇഹത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൽനിന്നും (ഉണ്ടാകുന്ന) യാതൊന്നുംതന്നെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒഴിവാക്കുകയില്ല, (ബുഖാരി; മുസ്‌ലിം.)

സ്വന്തം കുടുംബത്തിന്റെ രക്ഷാമാർഗങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ഔത്സുക്യം കാണിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, നേതാക്കൾ തങ്ങളുടെ അനുയായികളോട് വിനയത്തിലും, സൗമ്യത്തിലും പെരുമാറേണ്ടതാണെന്നും, വേണ്ടത്ര ഉപദേശിച്ചിട്ടും ജനങ്ങൾ അതനുസരിക്കാതെ പിടിവാ

ശിയിൽ നിലകൊള്ളുന്നപക്ഷം, കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിച്ചുകൊണ്ട് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കേണ്ട താണെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. 'അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുക' എന്ന് പറയാതെ, 'പ്രതാപശാലിയും കരുണാനിധിയുമായുള്ളവനിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുക' എന്ന് പറഞ്ഞത് അർത്ഥവത്താകുന്നു. പ്രതാപവും ശക്തിയും ഇല്ലാത്തവരിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നത് കൊണ്ട് പ്രയോജനമൊന്നും ലഭിക്കുവാനില്ലല്ലോ, കാരുണ്യമില്ലാത്തവന് പ്രതാപമുണ്ടായിട്ടും കാര്യമില്ലതാനും. ഈ രണ്ട് ഗുണങ്ങളും അങ്ങേഅറ്റം പരിപൂർണമായവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണ്. കൂടാതെ– അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ– എല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞാനിയും അവനാകുന്നു. അപ്പോൾ, 'തവക്കുലി'ന് (കാര്യങ്ങൾ ഭരമേൽപ്പിക്കുവാൻ) ഏത്നിലക്കും അർഹൻ അവൻതന്നെ. അവനിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നവർ ഒരിക്കലും നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവരെ അവൻ സഹായിക്കുകയും, വിജയിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും.

ٱلَّذِى يَرَىٰكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾

﴾218﴿ അതായത്: നീ നിന്നു (നമസ്കരിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്ത് നിന്നെ കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ;

وَتَقَلُّبَكَ فِى ٱلسَّـٰجِدِينَ ﴿٢١٩﴾

﴾219﴿ 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നവരുടെകൂട്ടത്തിൽ നീ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും (കാണുന്നവൻ).

إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾

﴾220﴿ നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനും.

﴾218﴿ الَّذِي യാതൊരുവൻ يَرَاكَ അവൻ നിന്നെ കാണുന്നു, കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു حِينَ تَقُومُ നീ നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്ത്, എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ ﴾219﴿ وَتَقَلُّبَكَ നീ ചലിക്കുന്നതും, നിന്റെ നീക്കവും فِي السَّاجِدِينَ സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ﴾220﴿ إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ هُوَ അവൻ തന്നെ السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവൻ الْعَلِيمُ അറിയുന്നവൻ, സർവ്വജ്ഞൻ

حِينَ تَقُومُ എന്ന വാക്കിനാണ് 'നീ നിന്നു നമസ്കരിക്കുന്ന സമയം' എന്ന് അർത്ഥം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. 'നീ നിൽക്കുന്ന സമയം– എഴുന്നേൽക്കുന്ന സമയം' എന്നാണ് നേരെ വാക്കർത്ഥം. 'നമസ്കാരത്തിലേക്ക് എഴുന്നേൽക്കുന്ന– നമസ്കാരത്തിന് പുറപ്പെടുന്ന –സമയം' എന്നും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമാകാം. ചില ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഈ അർത്ഥമാണ് കൽപിച്ചിട്ടുള്ളതും. രണ്ടിൽ ഏതർത്ഥം കൽപിച്ചാലും ഇവിടെ ആയത്തിന്റെ താൽപര്യത്തിൽ വ്യത്യാസം വരുവാനില്ല. അല്ലാഹു നിന്റെ ഓരോ അവസ്ഥയെയും പ്രവൃത്തിയെയും കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ് എന്നത്രെ ചുരുക്കത്തിൽ ആയത്തിന്റെ താൽപര്യം. പല ഘടകങ്ങൾ കൂടിച്ചേർന്നതാണ് നമസ്കാരകർമം. അതിലെ മൂന്ന് പ്രധാന ഘടകങ്ങളത്രെ

നിറുത്തം (**القيام**), 'റുകൂഉ്' (**الركوع** = കുമ്പിട്ടു നിൽക്കൽ), 'സുജൂദ്' (**السجود** = സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യൽ) എന്നിവ. ആകയാൽ, ഈ മൂന്ന് വാക്കുകളും അവയിൽനിന്ന് ഉളവാകുന്ന ക്രിയാരൂപങ്ങളും, നാമവിശേഷണങ്ങളുമെല്ലാംതന്നെ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രയോഗിക്കപ്പെടുക സാധാരണമാകുന്നു.

നമസ്കാരത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ നബി തിരുമേനിﷺ എത്രമാത്രം താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്ന വസ്തുത പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അഞ്ച് നേരത്തെ നിർബന്ധ നമസ്കാരത്തിന് പുറമെ, അവയുടെ മുമ്പും പിമ്പുമായികൊണ്ടും, ചില പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിലായിക്കൊണ്ടും അവിടുന്ന് പല ഐച്ഛിക നമസ്കാരങ്ങളും (**النوافل**) പതിവാക്കിയിരുന്നു. രാത്രിയിൽ വളരെയേറെ സമയം അവിടുന്ന് നമസ്കാരത്തിൽ ചിലവഴിച്ചിരുന്നതും, ചിലപ്പോൾ കാലിൽ നീരുകെട്ടി വീങ്ങുമാറ് നിന്നു നമസ്കരിച്ചിരുന്നതും, അങ്ങേഅറ്റം ഭക്തിനിർഭരമായ നിലയിൽ അത് നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതും, നബിചര്യയിൽ പരക്കെ അറിയപ്പെട്ട സംഗതികളാണ്. വല്ല ആപൽഭയവും നേരിട്ടാൽ അവിടുന്ന് നമസ്കാരത്തെ അഭയം പ്രാപിക്കുക പതിവായിരുന്നു. നമസ്കാരമാണെങ്കിൽ ശാരീരികമായ ആരാധനാ കർമങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായതും അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഏറ്റവുമധികം ഭയഭക്തി അർപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു കർമവും!. ഈ നിലക്ക് നീ നിന്നു നമസ്കരിക്കുന്നതും– നമസ്ക്കാരത്തിന് നിൽക്കുന്നതും– സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും– നമസ്ക്കരിക്കുന്നവർക്ക് നേതൃത്വം നൽകിക്കൊണ്ട് അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതും– അല്ലാഹു കാണുന്നുണ്ടെന്ന് നബിﷺയോട് അഭിമുഖമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് നബിﷺയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മഹത്തായ ഒരു സന്തോഷവാർത്തയും, അനുമോദനവും തന്നെയാകുന്നു. അതൊന്നും അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ല; അതിനെല്ലാമുള്ള വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങളും, ഉന്നതമായ സ്ഥാനമാനങ്ങളും, താങ്കൾക്ക് ലഭിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും; അങ്ങേഅറ്റത്തെ ഭക്തിപുരസ്സരം നടത്തുന്ന താങ്കളുടെ പ്രാർത്ഥനാകർമങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല എന്നിങ്ങനെയുള്ള സൂചനകൾ അതിലടങ്ങുന്നു.

അതേ സമയത്ത് നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മറ്റൊരു സൂചനയും അതിൽ അന്തർഭവിച്ചു കാണാം. നമസ്കാരത്തിൽ മനസ്സാന്നിധ്യവും, ഭയഭക്തിയും ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്ന്. അല്ലാഹു നമ്മെ നോക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന ബോധത്തോടുകൂടിയായിരിക്കണം നമസ്കരിക്കുന്നതെന്നും അത് ധ്വനിപ്പിക്കുന്നു. നബിﷺ ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം അരുളി ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്: **اعبد الله كانك تراه فان لم تكن تراه فانه يراك - مسلم** (നീ അല്ലാഹുവിനെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രകാരം അവന്ന് 'ഇബാദത്ത്' –ആരാധന– ചെയ്യുക. എന്നാൽ, നീ അവനെ കാണുന്നില്ലെങ്കിലും നിശ്ചയമായും അവൻ നിന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (മുസ്‌ലിം)

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ ٱلشَّيَـٰطِينُ ﴿٢٢١﴾

﴿221﴾ ആരുടെമേലാണ് പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങുന്നതെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വർത്തമാനം അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ?–

﴿222﴾ മഹാ വ്യാജക്കാരനും ദുഷ്ട

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾

നുമായ എല്ലാവരുടെയും മേലത്രെ (പിശാചുക്കൾ) ഇറങ്ങുന്നത്.

يُلْقُونَ ٱلسَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَٰذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾

﴾223﴿ അവർ ചെവികൊടുക്കുന്നതാണ്; അവരിൽ അധികമാളും വ്യാജം പറയുന്നവരാകുന്നു.

﴾221﴿ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വർത്തമാനം അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ عَلَىٰ مَنْ ആരുടെ മേലാണ് تَنَزَّلُ ﴾222﴿ തന്നെ ഇറങ്ങുന്നത് (എന്ന്) الشَّيَاطِينُ പിശാചുക്കൾ تَنَزَّلُ അവ ഇറങ്ങുന്നു عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ എല്ലാ മഹാവ്യാജക്കാരന്റെ മേലും, വലിയ നുണക്കാരുടെ മേൽ أَثِيمٍ ദുഷ്ടനായ, വളരെ കുറ്റം ചെയ്യുന്നവനായ ﴾223﴿ يُلْقُونَ അവർ ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നു السَّمْعَ കേൾവി, കേട്ടത് وَأَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികമാളും كَاذِبُونَ വ്യാജം (കളവ്) പറയുന്നവരാണ്

ഖുർആൻ പിശാച് മുഖേന അവതരിച്ചതല്ല, അത് പിശാചിന് യോജിച്ചതും, സാധ്യമാകുന്നതും അല്ല എന്നൊക്കെ ഇതിനുമുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. എന്നാൽ, പിശാച് ഏത് തരത്തിലുള്ള ആളുകളുമായിട്ടാണ് ബന്ധപ്പെടുക, അവന്റെ വരവും ഉപദേശവും ഉണ്ടാകുക ആർക്കാണ് എന്നത്രെ ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. കള്ളവും നുണയും പതിവാക്കിയ മഹാ വ്യാജക്കാർ, പാപങ്ങളും ദുഷ്പ്രവൃത്തികളും പതിവാക്കിയ ദുഷ്ടൻമാർ ഇവരാണ് പിശാചിന്റെ ബന്ധുക്കൾ. അവരിലാണ് പിശാചിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും, ഉപദേശവും ഉണ്ടാവുക. മനുഷ്യർക്ക് അറിയാൻ കഴിവില്ലാത്ത ചില കാര്യങ്ങൾ പിശാചുക്കൾക്ക് അറിയാൻ സാധിച്ചേക്കും. അവർ ഒരുതരം അദൃശ്യസൃഷ്ടികളാണല്ലോ. നബി തിരുമേനി ﷺ ക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവർ ആകാശം വരെ കയറിയിരുന്നുവെന്നും, മലക്കുകളിൽനിന്ന് ചില വാർത്തകൾ കട്ടുകേട്ടിരുന്നുവെന്നും നാം മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള വാർത്തകൾ പിശാചുക്കൾ അത്തരക്കാർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അതിൽകൂടി ധാരാളം വ്യാജങ്ങളും കൂട്ടിക്കലർത്തി അവർ ജനമദ്ധ്യെ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ഇമാം ബുഖാരീ (റ) ആഇശഃ (റ)യിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീഥ് ഈ വിഷയം വ്യക്തമാക്കുന്നു, ഹദീഥ് ഇപ്രകാരമാണ്: 'ചില ആളുകൾ ഗണിതക്കാരെ (ജോൽസ്യക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് നബി ﷺ യോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. നബി ﷺ പറഞ്ഞു: ليسوا بشيئ (അവർ ഒന്നും തന്നെയല്ല- അതിൽ യാതൊരടിസ്ഥാനവുമില്ല, അപ്പോൾ അവർ ചോദിച്ചു: അവർ ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥമാകാറുണ്ടല്ലോ? അപ്പോൾ തിരുമേനി ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: معها اكثر من مائة كذبة تلك الكلمة من الحق يخطفها الجنى فيقرقرها فى اذن وليه كقرقرة الدجاج فيخلطون (യഥാർത്ഥമായി പുലരുന്ന ആ വാക്ക് ജിന്ന് വർഗത്തിൽ പെട്ടവൻ തട്ടിയെടുക്കുന്നതാണ്, എന്നിട്ട് അവൻ തന്റെ ബന്ധുക്കളുടെ കാതിൽ, പിടക്കോഴി 'കറകറ' എന്ന് കുറുകും പ്രകാരം അത് കുറുകി- മന്ത്രിച്ചു- കൊടുക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അവർ അതിൽകൂടി നൂറിലേറെ കളവും കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നു.' (البخارى رواه) ഈ വിഷയകമായി ബുഖാരീ (റ), മുസ്‌ലിം (റ) മുതലായവർ പല മാർഗങ്ങ

ളിൽനിന്നും ഹദീഥുകൾ വേറെയും ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. പിശാചുക്കൾ മലക്കുകളിൽ നിന്ന് കട്ടു കേൾക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഈ ഹദീഥിൽ ജിന്ന് വർഗത്തിൽ പെട്ടവൻ തട്ടിയെടുക്കുന്നത് (**يخطفها الجنى**) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

പിശാചിന്റെ വൈതാളികരായ ചില പ്രശ്നക്കാരിൽനിന്നും, ഗണിതക്കാരിൽനിന്നും– അവർ പല പേരുകളിലും അറിയപ്പെടാറുണ്ടെങ്കിലും ശരി– കേൾക്കാറുള്ള ചുരുക്കം ചില വാർത്തകൾ ശരിയായി അനുഭവപ്പെട്ടു കാണുന്നതിനാൽ ഇന്നും എത്രയോ ആളുകൾ വഞ്ചിതരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അത്തരക്കാരെ സമീപിക്കുന്ന പാമരൻമാർക്കോ, പ്രസ്തുത വൈതാളികൻമാർക്കോ കണ്ടറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും വാർത്തകൾ പിശാച് കണ്ടറിയുകയും, പല വ്യാജമന്ത്രങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആ വാർത്തയും അവൻ അവർക്ക് ദുർബ്ബോധനം ചെയ്കയും ചെയ്തേക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്– ഹദീഥിൽ സൂചിപ്പിച്ചപ്രകാരം –ഏതോ ചില കാര്യങ്ങൾ പ്രശ്നക്കാർ പറയുന്നത് ഒത്തുവരുന്നത്. ഈ വാസ്തവം അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. (പിശാചുക്കളെയും, അവർ മലക്കുകളിൽ നിന്ന് ചിലത് കട്ടു കേട്ടിരുന്നതിനെയുംകുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം സൂ: വസ്സ്വാഫ്ഫാത്തിൽ കാണാം. **إن شاء الله** സൂ: ഹിജ്റിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും നോക്കുക.)

223 –ാം വചനത്തിൽ **يُلْقُونَ السَّمْعَ** എന്ന വാക്കിനാണ് 'അവർ ചെവികൊടുക്കുന്നു'വെന്ന് നാം അർത്ഥം കല്പിച്ചത്. ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുക– കേൾക്കുവാനായി ചെവിയോർക്കുക –എന്ന് താൽപര്യം: **السمع** (സംഉ്) എന്നാൽ 'കേൾവി' എന്നും, **يلقون** (യുൽക്വൂന) എന്നാൽ 'ഇട്ടു കൊടുക്കും' എന്നുമത്രെ പദാർത്ഥം. രണ്ടുംകൂടി മേൽപ്രകാരം ഘടിപ്പിക്കുമ്പോൾ, നാം പറഞ്ഞ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥം വരുന്നു. ഈ പ്രയോഗം ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ സൂ: ക്വാഫ് 37ലും കാണാം. കൂടാതെ, **السمع** എന്ന വാക്ക് 'കേൾക്കപ്പെട്ട കാര്യം' (**المسموع**) എന്ന അർത്ഥത്തിലും വരാവുന്നതാണ്. **يلقون** എന്നക്രിയയിൽ അതിന്റെ കർത്താവായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സർവ്വനാമം (**ضمير**) പിശാചുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചും, മഹാവ്യാജക്കാരും ദുഷ്ടൻമാരുമായ ആളുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആയിരിക്കാനും ഇടയുണ്ട്. അതുപോലെത്തന്നെ, 'അവരിൽ അധികവും' എന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ച **وَأَكْثَرُهُمْ** എന്ന വാക്കിലെ **هُمْ** എന്ന സർവ്വനാമവും ഈ രണ്ട് കൂട്ടരിൽ ഓരോന്നിലേക്കും മടങ്ങുന്നതാവുകയും ചെയ്യാം. ഈ വസ്തുതകൾ കണക്കിലെടുത്തു കൊണ്ട് ഈ വചനത്തിന്റെ സാരം താഴെ കാണുന്ന രൂപങ്ങളിലെല്ലാം വിവരിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. പക്ഷേ, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവ ഏറെക്കുറെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായി തോന്നാമെങ്കിലും നാം മുകളിൽ നൽകിയ വിവരണത്തിൽനിന്ന് പുറത്തുപോകുന്നില്ലതാനും.

(1) പിശാചുക്കളിൽനിന്ന് ചില വാർത്തകൾ അറിയുവാനായി ചെവികൊടുക്കുകയും– പരിശ്രമം നടത്തുകയും –അങ്ങനെ അവർക്ക് ലഭിച്ചേക്കുന്ന വാർത്തകളിൽ ധാരാളം കളവും കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളായ ഗണിതക്കാർ മുതലായവർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

(2) പിശാചുക്കൾ കേട്ട വാർത്തകളെ അവർ തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കൾക്ക് രഹസ്യമായി ബോധനം നൽകുകയും, ആ ബന്ധുക്കൾ അതിൽ ധാരാളം കളവുകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു ജനമദ്ധ്യെ പ്രചാരം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു.

(3) വ്യാജക്കാരായ ദുഷ്ടജനങ്ങൾ പിശാചുക്കളിൽ നിന്ന് വാർത്തകൾ ലഭിക്കുവാനായി ശ്രമം നടത്തുകയും അവർ ഈ ദുഷ്ടൻമാർക്ക് കള്ളവാർത്തകൾ രഹസ്യബോധനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

(4) പ്രസ്തുത ദുഷ്ടവർഗം പിശാചുക്കളിൽ നിന്ന് കേൾക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ കള്ളം കലർത്തിക്കൊണ്ട് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. (كما في الرازى وغيره)

ഖുർആൻ ഒരുതരം കവിതയാണ്. മുഹമ്മദ് ഒരു കവിയാണ് എന്നിങ്ങനെയും ശത്രുക്കൾ ആരോപിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇതിന്റെ നിരർത്ഥതയെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

وَٱلشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ ٱلْغَاوُۥنَ ﴿٢٢٤﴾

﴾224﴿ **കവികളാകട്ടെ, അവരെ പിൻപറ്റുക ദുർമാർഗികളാകുന്നു.**

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِى كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾

﴾225﴿ **നീ കണ്ടിട്ടില്ലേ, അവർ (ഭാവനയുടെ) എല്ലാ താഴ്‌വരയിൽകൂടിയും അലഞ്ഞുനടക്കുന്നതാണ് എന്ന്?!**

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾

﴾226﴿ **അവർ, തങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാത്തത് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും (കണ്ടിട്ടില്ലേ)?!**

﴾224﴿ وَالشُّعَرَاءُ കവികളാകട്ടെ يَتَّبِعُهُمُ അവരെ പിൻപറ്റുന്നു, അനുഗമിക്കും الْغَاوُونَ വഴിതെറ്റിയവർ, ദുർമാർഗികൾ ﴾225﴿ أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടിട്ടില്ലേ أَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ فِي كُلِّ وَادٍ എല്ലാ താഴ്‌വരയിൽ കൂടിയും, എല്ലാ തുറയിലും يَهِيمُونَ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നു, ചുറ്റിത്തിരിയുന്നു (എന്ന്) ﴾226﴿ وَأَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ يَقُولُونَ പറയുന്നു (എന്നും) مَا لَا يَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യാത്തത്

ഖുർആൻ കവിവാക്യമല്ലെന്ന് സൂ: അൽഹാക്കഃ (الحاقة): 41 ലും, നബിﷺക്ക് കവിത അറിഞ്ഞുകൂടാ, അത് അവിടുത്തേക്ക് യോജിക്കുന്നതുമല്ല എന്ന് സൂ: യാസീൻ 69 ലും അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നബിﷺക്ക് അത് യോജിച്ചതല്ലെന്നുള്ളതിൽ അടങ്ങിയ രഹസ്യം ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ജനങ്ങളെ സ്വാധീനിക്കുവാനും, ഹൃദയങ്ങളെ വശീകരിക്കുവാനും കവിതക്കുള്ള ശക്തി വളരെ വമ്പിച്ചതാണ്. ഏറെക്കുറെ എല്ലാ കാലത്തും, ഏത് ഭാഷക്കാർക്കിടയിലും കവികൾക്ക് ജനമദ്ധ്യെ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കും. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തുള്ള അറബികൾക്കിടയിൽ കവിതയുടെ സ്ഥാനം ഏറ്റവും വമ്പിച്ചതായിരുന്നു. പ്രതാപശാലിയായ ഒരു ഭരണനേതാവിനെപ്പോലും വെല്ലുന്ന സ്വാധീനം ഒരു കവിക്ക് ചിലപ്പോൾ സംസിദ്ധമായേക്കും. ദീർഘകാലം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന യുദ്ധങ്ങൾക്കും, ഒരു വമ്പിച്ച ഗോത്രത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിനും, നേരെമറിച്ച് പുരോഗതിക്കും ഒരുപക്ഷേ ഒരു കവിയുടെ ചില കവിതാശകലങ്ങൾ കാരണമായേക്കും. ഖുർആനെ നേർക്കുനേരെ സധൈര്യം മുന്നോട്ടു വന്നു പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കാതെ ഗതിമുട്ടിയ ശത്രുക്കൾ, അതിന്റെ അസാധാ

രണ സാഹിത്യവൈഭവത്തിന്റെയും, അതിന്റെ അമാനുഷികമായ വശ്യശക്തിയുടെയും മുമ്പിൽ ചിറച്ചുനിൽക്കേണ്ടിവന്നു. അതിൽനിന്ന് ഉടലെടുത്ത ഒരു വാദമാണ് ഈ കവിതാവാദം. പ്രസ്തുത വാദത്തിന്റെ നിരർത്ഥത യുക്തിന്യായങ്ങൾ മുഖേന ഈ വചനങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

കവികളെ പിൻപറ്റി നടക്കുന്നവർ– അവരുടെ അനുയായികളും, ഭക്തൻമാരും– ദുർമാർഗികളായിരിക്കും. മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, കവികളിൽനിന്ന് അവരുടെ അനുയായികൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രചോദനങ്ങൾ സൻമാർഗത്തിന് പകരം ദുർമാർഗത്തിലേക്കുള്ള വാസനയും, സൽകർമത്തിന് പകരം ദുഷ്കർമങ്ങൾ ചെയ്യാനുള്ള പ്രോത്സാഹനവും ആയിരിക്കും. എന്നാൽ നബിﷺയുടെയും, അവിടുത്തെ അനുയായികളുടെയും സ്ഥിതി അതിന് വിപരീതമാകുന്നു. നബിﷺയാണെങ്കിൽ, അവരെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും സ്വർഗത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു. അവർക്ക് സൽകർമങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പ്രേരണ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ അവർ സൻമാർഗികളും, സുകൃതവാൻമാരുമാണ്. നബിﷺ ഒരു കവിയായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഇതാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിലെ ആശയം. ഇപ്പറഞ്ഞതിന് രണ്ട് കാരണങ്ങളാണ് –അനുഭവം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന രണ്ട് വസ്തുതകളാണ്– പിന്നത്തെ രണ്ട് വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

1 –ാമത്തേത്: കവികൾ എല്ലാ താഴ്‌വരയിലൂടെയും അലഞ്ഞുനടക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്. അതെ, ഭാവനാലോകത്ത് സഞ്ചാരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് കവികൾ. അവരുടെ മനോദൃഷ്ടിയിൽപെടുന്ന എല്ലാ താഴ്‌വരയിലും– ഗുണദോഷവിവേചനമന്യെ– യഥേഷ്ടം അവർ വിഹരിക്കും. തങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും കഴിവുകേടല്ലാതെ ആ സ്വൈര്യസഞ്ചാരത്തിന് പരിധി നിർണയിക്കുന്ന ഒരു മാനദണ്ഡം അവർക്കില്ല. കവികളുടെ പൊതുസ്വഭാവമാണിത്. ഈ സഞ്ചാരത്തിൽ നിർവിഘ്നം എത്രകണ്ട് മുന്നോട്ട് പോകുവാൻ കഴിയുന്നുവെന്നുള്ളതാണ് കവികളുടെ സ്ഥാനം കണക്കാക്കുന്നതിലുള്ള അളവുകോലും. പ്രേമകഥനം, കാമചേഷ്ടകൾ, സ്ത്രീസൗന്ദര്യം, സൗന്ദര്യവർദ്ധന, അധികപ്രശംസ, പരദൂഷണം, പഴി എന്നിത്യാദികളാൽ നിറഞ്ഞതാണ് മിക്കവാറും അവരുടെ ഭാവനാലോകം. നല്ലതിനെ ചീത്തയായും, ചീത്തയായതിനെ നല്ലതായും ചിത്രീകരിക്കുക, നിസ്സാരമായതിനെ പർവ്വതീകരിച്ചും മറിച്ചും അവതരിപ്പിക്കുക. പരിപാവനവും പവിത്രവുമായ കാര്യങ്ങളെ അപഹാസ്യമായി കാണിക്കുക, അധാർമികവും നികൃഷ്ടവുമായതിനെ പരിശുദ്ധവും പുരോഗമനവുമായി സമർത്ഥിക്കുക, ഇല്ലാത്തതിനെ ഉള്ളതായും മറിച്ചും സ്ഥാപിക്കുക, ജനസാമാന്യങ്ങൾക്കും കക്ഷികൾക്കുമിടയിൽ ശത്രുതയും വൈരാഗ്യവും വളർത്തുക, ആഭിജാത്യത്തിലും സ്ഥാനമാനാദി യോഗ്യതകളിലും അഹങ്കരിക്കുക, ധീരതയും ഗുണകാംക്ഷയും അഭിനയിക്കുക മുതലായവയത്രെ കവിസാധാരണമായ ആശയങ്ങൾ.

2 –ാമത്തേത്: കവികൾ, തങ്ങൾ പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരാത്തത് പറയുന്നുവെന്നുള്ളതാകുന്നു. ഒന്നാമത്തെ കാരണത്തിന്റെ അനിവാര്യഫലമാണിത്. അന്യരെ ഉപദേശിക്കുവാനും, ആക്ഷേപിക്കുവാനും, പ്രശംസിക്കുവാനും, വിമർശിക്കുവാനുമെല്ലാം കവികൾ മിടുക്കൻമാരായിരിക്കും. പക്ഷേ, സ്വന്തം കാര്യം വിസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യും. ചെയ്യാത്തതും ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തതും എടുത്തുകാട്ടി പ്രകീർത്തനം ചെയ്യാൻ മടിക്കുകയില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, വസ്തുതകൾ ഉള്ളത് പോലെ മാത്രം വർണിച്ചും, മാന്യവും ഉത്തമവുമായ നിലയിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചും കവിതകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന കവികൾ വളരെ വിരളമത്രെ.

മുൻകാലത്തെ കവിതകളിൽ മാത്രമല്ല മേൽകണ്ട ദോഷങ്ങളുള്ളത്. യാതൊരു ഉത്തമല

ക്ഷ്യമോ, സദുദ്ദേശ്യമോ ഇല്ലാത്ത ഇന്നത്തെ കവിതാസാഹിത്യങ്ങളിലും, ധാർമികമൂല്യങ്ങളും മനുഷ്യഗുണങ്ങളും നാമാവശേഷമാക്കിക്കൊണ്ട് കേവലം പൈശാചികമായ ദുർവാസനകളും മൃഗീയമായ നടപടിക്രമങ്ങളും പ്രചരിപ്പിച്ചുവരുന്ന ഇന്നത്തെ വിവിധകലാസാഹിത്യങ്ങളിലും ഉപരിസൂചിതങ്ങളായ ദോഷങ്ങൾ തികച്ചും– അല്ല, എത്രയോ കൂടുതലായിത്തന്നെ– കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, കവിവർഗത്തിൽപെട്ട എല്ലാ വ്യക്തികളും ഇങ്ങനെയുള്ളവരാണെന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല. ബഹുഭൂരിഭാഗവും ഏറെക്കുറെ അങ്ങനെയായിരിക്കുമെങ്കിലും ചിലർ ഇത്തരം ദോഷങ്ങൾ ബാധിക്കാത്തവരുമുണ്ടായിരിക്കും. അവർക്ക് ഈ ആക്ഷേപം ബാധകവുമല്ല. മാത്രമല്ല, അത്യാകർഷകമായ നിലയിൽ സാരോപദേശങ്ങൾ ചെയ്യാനും, ഉന്നതമായ ആദർശങ്ങളും തത്വങ്ങളും പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, ജനങ്ങൾക്ക് സൽപന്ഥാവിലേക്ക് ആവേശം നൽകുവാനും കവിതവഴി സാധിക്കുന്നതാണ്. ഈ വഴിക്ക് തങ്ങളുടെ കവിതാവാസന തിരിക്കുന്നപക്ഷം അവരുടെ കൃത്യം പ്രശംസനീയവും പുണ്യകരവുമായിരിക്കും. എന്നാൽ, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച കവിദോഷങ്ങൾ ബാധിക്കാത്തവർ ആരായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്തവചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം:-

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَذَكَرُوا۟ ٱللَّهَ كَثِيرًا وَٱنتَصَرُوا۟ مِنۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا۟ ۗ وَسَيَعْلَمُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ أَىَّ مُنقَلَبٍ يَنقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

《227》 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം സ്മരിക്കുകയും, തങ്ങൾ അക്രമിക്കപ്പെട്ടതിന് ശേഷം (പ്രതികാരംവഴി) രക്ഷാനടപടിയെടുക്കുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ. [ഇവർ അതിൽനിന്ന് ഒഴിവാണ്.] അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ ഉടനെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, ഏതൊരു പര്യവസാനത്തിലാണ് അവർ തിരിഞ്ഞെത്തുകയെന്ന്!

《227》 إِلاالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരൊഴികെ آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ وَذَكَرُوا അവർ സ്മരിക്കുകയും (ഓർക്കുകയും, പ്രസ്താവിക്കുകയും) ചെയ്തു اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ كَثِيرًا ധാരാളം, വളരെ وَانْتَصَرُوا അവർ രക്ഷാനടപടി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു, പ്രതികാരനടപടി എടുക്കയും ചെയ്തു, വിജയം നേടുകയും ചെയ്തു مِنْ بَعْدِ ശേഷമായി مَاظُلِمُوا അവർ അക്രമം ചെയ്യപ്പെട്ടതിന്റെ وَسَيَعْلَمُ ഉടനെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, വഴിയെ അറിയാറാകും الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്തവർ أَيَّ مُنْقَلَبٍ ഏതൊരു പര്യവസാനത്തിലാണ് يَنْقَلِبُونَ അവർ തിരിഞ്ഞെത്തുന്നത്, എത്തിച്ചേരുന്നത്, മടങ്ങിയെത്തുന്നത് (എന്ന്)

ആക്ഷേപത്തിന് വിധേയരല്ലാത്ത നല്ല കവികളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. 1) സത്യവിശ്വാസം. 2) സൽക്കർമം. 3) അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളമായി സ്മരിക്കൽ. 4) ഇങ്ങോട്ട് കവിത വഴി അക്രമം നടത്തിയവരോട് പ്രതികാര മായി അങ്ങോട്ടും കവിതവഴി നടപടിയെടുക്കുക. ഇവയാണത്.

സത്യവിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായതും, അതിനെതിരായ ഭാവനാഗതികളില്ലാത്ത തും, സൽക്കർമങ്ങൾക്ക് പ്രചോദനവും മാതൃകയും നൽകുന്നതും, അല്ലാഹുവിന്റെ മഹൽഗു ണങ്ങളെയും അവന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെയും എടുത്തു കാട്ടുകവഴി അവനെ ധാരാളം ഓർമിപ്പിക്കുന്നതുമായിരിക്കണം മുസ്ലിംകളുടെ കവിത. ഇങ്ങനെയുള്ള കവിതകളെ മേൽ കാണിച്ച ദോഷങ്ങൾ മലിനപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്നുള്ളത് സ്വാഭാവികമാണ്. ശത്രുക്കളുടെ ഭാഗ ത്ത് നിന്ന് അക്രമമായി തൊടുത്തുവിടപ്പെടുന്ന പരിഹാസത്തിന്റെയും, ധിക്കാരത്തിന്റെയും കവിതകൾക്ക് പകരം അങ്ങോട്ടും അതേ നിലയിൽ കവിതകൾ തൊടുത്തുവിടാവുന്നതാ ണ്. പക്ഷേ, അവാസ്തവവും, അതിരുകവിച്ചലും ഉണ്ടായിരിക്കരുത്.

നബി തിരുമേനിﷺ യുടെ സ്വഹാബികളിൽ ഒരു പ്രസിദ്ധ കവിയായിരുന്നു ഹസ്സാൻ (**حسان بن ثابت - رض**) തിരുമേനിയെ പഴിച്ചുകൊണ്ടും, ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടും മുശ്രിക്കു കൾ കവിതകൾ രചിക്കലും, പാട്ടുപാടലും പതിവായിരുന്നു. അവർക്ക് മറുപടി പറയുവാൻ തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി: **اجب عنى اللهم ايده بروح القدس - متفق** (എനിക്കുവേണ്ടി മറുപടി പറയുക, അല്ലാഹുവേ, അദ്ദേഹത്തിന് പരിശുദ്ധാ ത്മാവിനെക്കൊണ്ട് ശക്തി കൂട്ടണേ!) മറ്റൊരിക്കൽ തിരുമേനി ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി: **اهجوا قريشا فانه اشد عليهم من رشق انبل - مسلم** (ക്വുറയ്ശികളെ പഴിച്ച് പാടിക്കൊള്ളുവിൻ. അതവർക്ക് അമ്പ് തൊടുത്തു വിടുന്നതിനെക്കാൾ കഠിനമായതായിരിക്കും.) കവിതയെ സംബ ന്ധിച്ച് ഹദീഥുകളിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്. **ان من الشعر حكمة - البخاري** (നിശ്ചയമായും കവിതയിൽ ചിലത് വിജ്ഞാനമത്രെ.) കവികളെ സംബന്ധിച്ച് ക്വുർആൻ അവതരിച്ചതിനെപ്പറ്റി കഅ്ബുബ്നുമാലിക്ക് (റ) നബിﷺ യോട് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അവി ടുന്ന് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി അഹ്മദ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: **ان المؤمن يجاهد بسيفه ولسانه - احمد** (സത്യവിശ്വാസി അവന്റെ വാളുകൊണ്ടും, നാവ് കൊണ്ടും സമരം ചെയ്യുന്നതാണ്.)

കവികളെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് (224 - 226) ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ അവതരിച്ചപ്പോൾ, ഹസ്സാൻ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹഃ, കഅ്ബുബ്നു മാലിക് (**حسان بن ثابت وعبد الله بن رواحة وكعب بن مالك - رض**) എന്നീ സ്വഹാബികൾ (തങ്ങളും ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾക്ക് വിധേയരാണെന്ന് ഭയപ്പെട്ടു) കരഞ്ഞുംകൊണ്ട് നബിﷺയുടെ അടുക്കൽ വരുകയുണ്ടായി. അവരോട് നബി തിരുമേനി ഈ (227 -ാം) വചനം ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു **انتصروا ولا تقولوا الا حقا ولا تذكروا الاباء والامهات - رواه ابن جرير عن محمد بن اسحق** (നിങ്ങൾ- പ്രതികാരമായി- രക്ഷാനടപടി സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളുവിൻ. യഥാർത്ഥമല്ലാതെ നിങ്ങൾ പറയരുത്. പിതാക്കളെയും, മാതാക്കളെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുകയും- പഴി പറ യുകയും -ചെയ്യരുത്)

അനസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (റ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: നബിﷺക്ക് വാഹനം തെളിക്കുന്ന ഒരാളുണ്ടായിരുന്നു. അൻജശഃ (**انجشة**) എന്നായിരുന്നു

പേർ. വളരെ നല്ല ശബ്ദമുള്ള ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഒരിക്കൽ (താൻ പാട്ടുപാടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ,) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അൻജശാ, നിൽക്കട്ടെ (ക്ഷമിക്കൂ)! പളുങ്കുകൾ പൊട്ടിക്കരുത്!' ദുർബ്ബലഹൃദയരായ സ്ത്രീകളുടെ മനസ്സ് ഇളക്കി വിടരുത് എന്നാണ് ഈ വാക്കിന്റെ താൽപര്യം എന്ന് ഖത്താദഃ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (**متفق**)

നബി തിരുമേനിﷺക്ക് മനസ്സമാധാനം നൽകുന്നതും, അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതുമായ പല ലക്ഷ്യങ്ങളും, തത്വങ്ങളും ഈ സൂറത്തിൽ വിവരിച്ചു. യുക്തിപരവും ചരിത്രപരവുമായ പല തെളിവുകളും എടുത്തുകാട്ടി. ഇതെല്ലാം അറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് പിന്നെയും അവിശ്വാസവും നിഷേധവും കൈവിടാതെയുള്ള അക്രമികൾക്ക് വളരെ കനത്ത ഒരു താക്കീതും നൽകിക്കൊണ്ട് സൂറത്ത് അവസാനിക്കുന്നു. 'അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ ഉടനെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, ഏതൊരു പര്യവസാനത്തിലാണ് അവർ തിരിഞ്ഞെത്തുന്നതെന്ന്.' ينقلبون
وسيعلم الذين ظلموا اى منقلب

അല്ലാഹു അവന്റെ മഹത്തായ കാരുണ്യംകൊണ്ട് നമ്മെയെല്ലാം നല്ല പര്യവസാനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. **آمين**